

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Av. del Baró de Càrcer, 37, 1r, 1a. 46001-València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 534 569.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.

Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Almudaina, 8 entresol-dreta.
07001-Palma de Mallorca.

Telèfon i Fax: 971 720 763.

Adreça Internet:

<http://www.eltemps.net>

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Eliseu Climent.

Coordinació: Jaume Monzó.

Redacció de València: Núria Cadenas, Miquel Calvet,
Víctor Maceda, Rosanna Melià, Joan M. Oleaque.

Redacció de Barcelona: Enric Rimbau (*cap de redacció*),
Lluís Bonada, Oriol Cortacans (*Món*), Àlex Milian i Gemma Morales (*secretària de redacció*).

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Josep Agustí i Laia Carreras (*correcció lingüística*),
Miquel Benítez (*escàner i imatge*),
Vanessa Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc Bayarri, Toni Canís, Albert Closas,
Salvador Cot, Martí Domínguez, Fabià Estapé, Jaume Fàbrega,
Llibert Ferri, Pere Gimferer, Manuel S. Jardí, Glòria Marcos,
Joan Marí, Pere Martí, Joan F. Mira, Joan Nebot,
J. J. Pérez Benlloch, Miquel Ramon, Pau Viciano,
Xavier Vinader.

Corresponsals: Pere Codonyan i Sebastià Girard
(Catalunya Nord), Joan Lluís Ferrer (Eivissa), Carles Marquès
(Menorca), Anna Sàez (Lleida), Alvar Vallis (Andorra).

Col·laboradors: Gemma Aguilera (EL TEMPS d'Economia),
Antoni Albalat, Esther Aleu, Toni Pau Antic, Albert Balanzà,
Arantxa Bea, Vicent Bello, Xavier Bru de Sala, Bea Cabezas,
Marc Candela, Josep-Lluís Carod-Rovira, Ferran Cases,
Antoni Castel, Alfons Cervera, Jordi Cervera, Laia Climent,
Eliseu T. Climent, Agustí Colomines, Joan Corbera, Martí Crespo,
Joan Esculies, Jordi Finestres, Manuel Garcia, Cecília Garrigós,
Josep Gifreu, Xavier Graset, Josep Guia, Josep Iborra,
Maite Insa, Gani Jakupi, Salah Jamal, Miquel A. Limón,
Jordi Llavina, Iban L. Llop, Josep Maria López Llaví,
Josep-Vicent Marquès, J. M. Martínez Polo, Jaume Masdeu,
Montserrat Minobis, Alexandre Muns, Miquel-Lluís Muntané,
Gustau Muñoz, Joan Nebot, Ricard Peris, Carles Pont,
Joan Roura, Xavier Rubert de Ventós, Ferran Sàez Mateu,
Eduard Sanjuán, Jordi Sebastià, Màrius Serra, Rosa Solbes,
Marc Soler, Antoni Strubell, Jordi Tejel, Josep-Maria Terricabras,
Felip Tobar, Lourdes Toledo, Matthew Tree, Xulio Ricardo Trigo,
Manuel València, Melissa Velert, Sergi Verger, Vicenç Villatoro,
Jordi Zamora.

Col·laboradors gràfics: Tina Bagué, Pere Bota, Gina Calvet,
Joan Celià, Rafa Gil, Xavier Gómez, Vicente A. Jiménez,
Salvador Llosà, Glòria Matamala, Jordi Play, Marc Vila.

Disseny: Enric Satué.

Foto portada: Efe, EL TEMPS.

Arxiu: Jesús Prats (*fotografia*), Rosa Serrano (*documentació*).

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).
Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido, Pere Ribalta i Cristina Torras
(Barcelona). Tel.: 932 384 262.

Subscripcions: Quica Sena.

Administració: Susanna Alacreu, Pilar Martí i Assumpció Palau.

Fotomecànica i impressió: Rivadeneyra, SA.

Dipòsit legal: V-853-1984.

Preu a la Catalunya Nord: 3,04 euros.

(S'hi inclouen les despeses de transport)

Cap part d'aquesta publicació pot ser reproduïda per cap mitjà, ja siga mecànic, fotogràfic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, o qualsevol altre, sense permís de l'editor.

La setmana passada la política catalana vivia un nou rebombori. El motiu, ara ha estat un document, filtrat per CiU i que atribuïa al Govern català, titulat "Informe sobre mitjans de comunicació social". Es tracta d'un informe que analitza bàsicament aspectes econòmics i polítics de la premsa i la seua relació amb l'executiu. El Govern català negà tenir cap mena de responsabilitat en la redacció del text. L'oposició acusava l'executiu d'atemptar contra la llibertat de premsa. Un document anònim, atribuït al Govern català, ha estat el detonant d'un nou castell de focs. La polèmica ha estat alimentada, amb objectius diferents, tant per l'oposició com per alguns sectors del mateix executiu, així com per mitjans immersos en disputes empresarials. És simptomàtic que el cas haja passat amb més pena que glòria a la premsa del País Valencià i de les Illes, a diferència d'altres informacions provinents de Catalunya que omplen pàgines i paàgines.

Dit això, doncs, cal analitzar com és que s'ha activat aquest escàndol al Principat per uns papers "apòcrifs", segons diu el Govern català. Cadascun dels implicats haurà d'analitzar quin joc ha fet. En la recerca encara de CiU per trobar el seu to en la nova tasca d'oposició, la federació catalanista ha esdevingut l'instrument que han utilitzat determinats sectors polítics i empresarials per acusar el Govern de la Generalitat de Catalunya, concretament la Secretaria de Comunicació, en mans de Miquel Sellarès, d'una suposada estratègia pensada per emmordassar la llibertat d'expressió. Però a poca gent se li pot escapar que sectors polítics i econòmics han percebut com una amenaça la política de transparència i rigor anunciada des d'aquest despatx del Govern català en materia d'ajuts i subvencions a la premsa. Com va dir el conseller en cap, Josep Bargalló, no és aliè a l'afer la retirada de 16.000 subscripcions que fins ara havia tingut un històric diari barceloní escrit en castellà. L'empresa d'aquest diari és, doncs, una de les més perjudicades amb aquesta nova política de la Secretaria de Comunicació. Una empresa que, juntament amb altres grups mediàtics, competeix en l'àmbit de les televisions i ràdios locals privades sovint ultrapassant els límits de les normatives establertes, fins ara amb la condescendència de l'administració pública. Pel que fa a l'executiu català, alguns sectors polítics han vist una oportunitat per a intentar fer una prova de força per guanyar quotes de poder en un àmbit polític, el de la comunicació, on hi ha tensions entre els dos principals partits del Govern català, PSC i ERC, tal com ja va passar arran del cessament de Josep-Lluís Carod-Rovira com a conseller en cap.

Som davant d'un escàndol polític que té poc a veure amb l'autoria d'un informe anònim —de dubtosa qualitat, per cert—. En nom de la lloable i indispensable defensa de la llibertat d'expressió i de la independència dels mitjans de comunicació, hi ha qui ha volgut aixecar una cortina de fum que amaga una lluita política i empresarial soterrada i impròpia, des del punt de vista democràtic, perquè pretén evitar l'aplicació de criteris de rigor, transparència i justícia en la gestió dels diners públics, per continuar amb un sistema basat en els privilegis i les prebendes.

Als nostres lectors

Per fi ja ha obert les portes el Fòrum de les Cultures de Barcelona. Ara ja sabem exactament en què consisteix! De moment, com va passar el 1992 amb els Jocs Olímpics, la capital catalana ha aprofitat un esdeveniment de caràcter internacional per remodelar-se i redefinir-se. Històricament aquesta ha estat la via que Barcelona ha utilitzat per afrontar els seus propis reptes i canvis, com va passar amb les exposicions universals del 1888 i del 1929.

En aquest número analitzem cap a on va la Barcelona del Fòrum 2004, els seus reptes estratègics i polítics, els seus canvis socials i demogràfics, així com les reformes urbanístiques d'una ciutat que s'ha d'inventar macrofestivals per redissenyar-se. O, segons com, veient tot allò que és el Fòrum, ha de dissenyar macrofestivals per reinventar-se.

Enric Rimbau, cap de redacció